

Arbejdsudleje – permanent outsourcing

De i 2012 indførte regler om, at der er tale om arbejdsudleje, selv om der indgås en entreprisekontrakt med et udenlandsk firma, når entreprisekontrakten omfatter arbejde, der udgør en integreret del af den danske virksomheds forretningsområde, giver anledning til mange overvejelser – især hvad der skal forstås ved permanent outsourcing.

Endelig en afgørelse, hvor der er godkendt permanent outsourcing

Skatterådet har i 2013 truffet adskillige afgørelse, hvorefter arbejdsopgaver omfattet af en entreprisekontrakt er blevet anset for en integreret del af en dansk virksomheds forretningsområde, og dermed omfattet af reglerne om arbejdsudleje. Dette er efter gældende praksis tilfældet, selv om virksomheden ikke har medarbejdere, der har de nødvendige kompetencer til at udføre den pågældende opgave. Begrundelsen i afgørelserne er stort set ens – når man sælger den pågældende ydelse, er det en integreret del af virksomhedens forretningsområde.

Når en ydelse er en del af den danske virksomheds forretningsområde, er der tale om arbejdsudleje, medmindre virksomheden har valgt permanent at outsource opgaven. Indtil for ganske nylig var svaret i alle de offentliggjorte afgørelse, at der ikke var tale om permanent outsourcing, da opgaverne blev udlagt fra gang til gang.

Nu er der endelig kommet en afgørelse, hvor permanent outsourcing er godkendt. Det var ubestridt, at den indgåede aftale var en entreprisekontrakt.

Der var tale om en dansk totalentreprenør inden for bygge- og anlægsbranchen. Entreprenøren havde i sit personale blandt andet murere.

Spørgsmålet til Skatterådet var, om en nærmere bestemt støbningsopgave kunne anses for permanent outsourcet til et tysk firma.

Det var oplyst, at den pågældende støbningsopgave kunne udføres på den traditionelle måde af entreprenørens egne murere. En tysk virksomhed anvendte imidlertid en særlig støbningsteknik, der krævede specialiserede medarbejdere, kostbare arbejdsredskaber og store pumpemaskiner. Denne teknik betød større præcision mv. ved støbningen. Da den specialiserede teknik ikke var en del af entreprenørens kompetenceområde, var der indgået en entreprisekontrakt med det tyske firma.

Parterne havde indgået en rammeaftale (entreprisekontrakt), som var gældende indtil aftalen blev ændret eller opsagt. Priserne i rammeaftalen blev justeret én gang om året. Den danske entreprenør

var ikke forpligtet til kun at anvende den tyske virksomhed, men havde rent faktisk gjort det i 5-6 år og agtede at fortsætte hermed.

Skatterådet var af den opfattelse, at de støbningsopgaver, som den tyske virksomhed udførte, var en integreret del af den danske entreprenørvirksomhed. Skatterådet fandt imidlertid, at opgaven permanent var outsourcet. Begrundelsen herfor var, at entreprenøren i en længere periode (5-6 år) udelukkende havde anvendt samme underleverandør, og at opgaven var individualiseret og klart afgrænset fra de ydelser, som entreprenøren udførte med egne ansatte eller andre underleverandører. Konklusionen var derfor, at der ikke var tale om arbejdsudleje.

Dette er den første offentliggjorte afgørelse, hvor et integreret forretningsområde er blevet anset for permanent outsourcet. Det er altså muligt at udlægge en opgave fra projekt til projekt, hvis blot man anvender den samme underleverandør hver gang, og så er det måske en god ide at have en rammeaftale for samarbejdet.

24. juni 2013